Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 135 (1385) ♦ Середа, 24 липня 1996 року ♦ Ціна договірна

ЦІНА ВУГІЛЛЯ — ЖИТТЯ

Конституція — закон для кожного

Дві найболючіші точки на шахті — заробітна плата і безпека. Ми видобуваємо вугілля на глибині 1400 метрів. У вибоях, конвеєрних та вентиляційних штреках справжня парильня: температура плюс 38, вологість 90-92 проценти. Будь-який лікар скаже вам, що в таких умовах працювати неможливо. Працюємо!

Була колись у нас головна холодильна установка на горизонті 758 метрів, вона хоч якось забезпечувала охолодження повітря. Потім ми пішли на глибину, установку демонтували, а от грошей, аби перенести її на нове місце, вже немає. Як немає елементарного — газованої води, чаю для «підземників» — за зміну гірник випиває п'ять літрів води. Отож про яку продуктивність праці можна говорити?

(Закінчення на 2-й стор.).

Протистояння триває

Заарештовано Петра Кіта — голову регіонального об'єднання Незалежної профспілки гірників ВО «Краснодонвугілля» і Михайла Скринського — голову профкому НПГ шахти «Орехівська». Їх звинувачено в організації акції протесту, і зараз вони перебувають у слідчому ізоляторі Луганська.

У зв'язку з цим посилюються заворушення в робітничих колективах Краснодона. На центральній площі міста відбувається мітинг протесту. Робітники трьох шахт —імені 50 років СРСР, «Орехівська», «Дуванна» — припинили роботу й вимагають звільнення заарештованих профспілкових активістів.

Незалежна профспілка гірників України висловлює рішучий протест проти таких дій влади і вимагає негайно звільнити затриманих.

НАТО — наш партнер, але безпека — понад усе

Україна вважає, що має бути забезпечено її першочергові національні інтереси у сфері безпеки. В тому числі особливі: недопущення будь-яких територіальних претензій до України та відсутність на теренах державсусідів — членів НАТО — зброї масового знищення.

На знімку: українські й литовські вояки на спільних навчаннях у Польщі в рамках програми «Партнерство заради миру».

Статтю колишнього професора Нью-Йоркського університету, директора Центру демократичних реформ у Києві Романа Зварича «Україна і НАТО» читайте на 6-й стор.

У номер

Візит короткочасний, але насичений

Завершився дводенний офіційний візит в Україну голови німецького бундестагу Ріти Зюсмут. Підсумовуючи результати, Голова Верховної Ради України Олександр Мороз підкреслив, що хоч візит, на жаль, був дуже короткочасний, проте надзвичайно насичений.

Зробити вдалося чимало: окреслено шляхи розбудови українсько-німецького співтовариства, підписано угоди про співпрацю заводу «Арсенал» з «Йєна-оптик». Крім того, маємо спільний дім — європейський, і створювати його безпеку можемо тільки разом.

З такою точкою зору погодилася і голова бундестагу. Запевнивши, що «їде додому з думкою, що варто працювати над розбудовою українсько-німецьких відносин». Зокрема, у цьому її переконала і зустріч з членами Комітету Верховної Ради України у закордонних справах і зв'язках з СНД, за участю представників парламентської групи «Україна-Німеччина», політичних партій та фракцій.

Пані Зюсмут пообіцяла, що ФРН і надалі допомагатиме і досвідом (у Німеччини він особливий, бо довелося пройти довгий шлях від роз'єднання до об'єднання нації), і фінансами. Як відомо, німецькі інвестиції — на почесному місці серед зарубіжних в українській економіці.

До Києва через Форос

Триває триденний візит в Україну лорда-мера Лондона Джона Челстрі. Свою поїздку лорд розпочав, завітавши в гості до Президента України Леоніда Кучми в його літню резиденцію у Форосі.

Крім того, у програмі перебування Джона Челстрі зустрічі з керівниками ряду міністерств та відомств України.

Урожай-96

І ХЛІБ НИЗЬКОРОСЛИЙ, І КОЛОС НЕ ВАЖКИЙ

Кажуть, легких жнив не буває. Складні видалися й нинішні: хліб низькорослий, колос не важкий — стекло зерно під пекучим сонцем. Незважаючи ні на що, жнива на Луганщині йдуть повним ходом. Зібрано хліб із площі 200 тисяч гектарів, намолочено більш як 300 тисяч тонн зерна, у тому числі понад 200 тисяч тонн з озимого клину.

Найбільші площі впорали у Білокуракинському, Біловодському, Новоайдарському, Старобільському районах, де щодня обмолочують зерно з 20 тисяч гектарів. На багатьох із цих ланів працює німецька техніка, що збирає хліб без втрат. Це важливий чинник за такої низької врожайності — по 19,8 центнера озимих і 18,9 центнера ранніх зернових з гектара, — повідомляє Укрінформ.

Урожай-96

● *Автономна Республіка Крим*

Голови рай-, міськадміністрацій – переорієнтовуйтесь!

На останньому «Дні голови» — традиційній зустрічі керівництва Криму з главами рай-, міськадміністрацій - голова Верховної Ради Криму Євген Супрунюк закликав учасників переорієнтувати свою діяльність з політичної на економічну.

За словами віце-прем'єра уряду Криму Олександра Красніченка уже завершено жнива на 73 відсотках площ, зібрано 600 тисяч тонн пшениці, середня врожайність якої 17,8 центнера з гектара. Найбільш високий показник врожайності у Нижньогірському районі — 23,7 центнера з гектара, а найнижчий в Чорноморському — 11,4 центнера.

Плановано, що до 1 серпня пшеницю зберуть на всьому півострові.

На прохання кримського уряду ряд банків автономії надав кредити на загальну суму 671 млрд. крб. для безперебійних розрахунків на хлібоприймальних пунктах Криму. Однак більшість господарств сьогодні призупинила здавання зерна на елеватори через низьку закупівельну ціну пшениці — 9,8 млн. за 1 тонну. Навряд чи змінить настрій господарників і підписане днями розпорядження Прем'єр-міністра уряду про збільшення закупівельних цін на зерно на 7 відсотків.

Передбачуване відкриття Кримської аграрної біржі, вартість пшениці на якій відповідатиме світовим цінам — 40 млн. крб. за тонну не прискорює здавання зерна і за комерційною ціною — 29 млн. крб., повідомляє Укрінформ.

● *Донецька область*

В'януть надії на врожай

«Видали шахтарям зарплату — чекай підвищення цін». Нинішнього тижня ця безпомилкова прикмета уже спрацювала на донецьких базарах. Проте справа не так у гірниках, які отримали нарешті належне, як у примхах погоди. Ціни на овочі на ринках шахтарської столиці різко пішли вгору. До недавнього часу господарства області щоденно продавали по 70 тонн огірків, проте надії на подальший їх збір буквально в'януть з кожним днем. За оцінками спеціалістів, урожай картоплі буде наполовину менший від торішнього. Найтривожніше становище з капустою, 30 процентів якої вже пропало. Єдина втіха — обіцяє вродити цибуля, її планують зібрати на 10 тисяч тонн більше, ніж торік. Зусилля селян якщо не повторити успіх 1995-го, коли було зібрано найбільший за останні двадцять років урожай, то принаймні наблизитися до цього показника, звела нанівець нещадна посуха: на півночі області зафіксовано рекордну температуру повітря — плюс 41 градус за Цельсієм. Як стверджують донецькі синоптики, таке явище спостерігається раз на 100 років.

● *Закарпатська область*

Лягають покоси на схилах гір

Порадували нинішнього року зелені жнива трудівників КСП ім. Шевченка Міжгірського району Закарпатської області. Хоч і гірське це господарство, та з кожного гектара тут одержано близько 250 тонн зеленої маси озимого жита.

Фото Георгія УДОВИЧЕНКА.

Конституція — закон для кожного

Ціна вугілля — життя

(Початок на 1-й стор.).

Фото Бориса ДВОРНОГО (Укрінформ).

Аварії у галузі свідчать: видобуток щороку зменшується, а людей за нього гине більше. Дається взнаки зношеність обладнання, «постаріння» професії гірників. Та й ставлення до техніки безпеки на шахтах далеке від ідеального.

Ось у статті 43 Конституції України читаю: «Кожен має право на належні, безпечні й здорові умови праці, на заробітну плату, не нижчу від визначеної законом». Проголошення такого права — це вже крок уперед, адже, наприклад, на нашій шахті з 1992 року не укладають колективний договір між трудовим колективом і адміністрацією. Керівництво підприємства пояснює це відсутністю грошей для забезпечення соціальних благ, а профспілки й не наполягають. Тим часом саме з допомогою колективного договору представники гірників могли б контролювати дотримання адміністрацією умов безпеки праці.

Щодо оплати: зароблене не одержуємо місяцями. Та й який працівник із голодної, пригніченої людини. Однак і крайні заходи — теж не вихід. Два тижні шахта страйкувала і грошей у касі від цього не додалося.

Гарантований мінімум, звичайно, потрібен. Але тільки мінімум. У нас же ще за часів так званої адміністративно-командної системи на дільницях, які фактично «тримали» всю шахту, заробітки були не набагато вищими, ніж на відстаючих. «Зрівнялівка» панує й сьогодні. Я — за стимули до праці: щоб той, хто працює краще, й одержував більше.

Сергій МАЛИШЕВ,
в. о. начальника дільниці вентиляції і техніки безпеки шахти імені Калініна виробничого об'єднання «Донецьквугілля».

А солдат пасе телят...

Конституція України вселяє надію на краще. Особливо такі рядки статті 17 Основного Закону: «Держава забезпечує соціальний захист громадян України, які перебувають на службі у Збройних Силах України та інших військових формуваннях, а також членів їхніх сімей».

Що й казати, проблем нині у війську — більш ніж досить. Скажімо, заробітну плату військовики нашого з'єднання одержали за квітень, а офіцерові, який іде у відпустку, нерідко доводиться чекати грошей досить тривалий час. Добре, коли дружина офіцера чи прапорщика працює у структурі, де платять регулярно. Але у багатьох вони просто не можуть знайти роботу за фахом. Іноді трапляється навіть так: офіцер служить тут, а сім'я продовжує жити на місці попередньої служби — немає житла. Лише у Рівненському гарнізоні, для прикладу, понад 500 військовослужбовців перебувають на квартирній черзі. А звільнишся у запас — там теж, зважаючи на специфіку освіти, не з медом буде.

Втім, військові розуміють, що за теперішньої економічної скрути кожен має покладатися перш за все на себе. Як мовиться, рятування потопаючих справа рук... Отож, у практично кожній військовій частині є власне господарство. Десь воно менше, десь — більше, але завдяки їм значно багатшим стає солдатський раціон, заощаджуються державні кошти. Минулого року, скажімо, у частинах, де командирами полковники Василь Малих, Леонід Бруд, Павло Ткачук, підполковник Ігор Григор'єв, майор Сергій Лизін, було здано на планове забезпечення по 13—18 кілограмів м'яса на кожну людину.

Нині на планове забезпечення особового складу підсобні господарства частин здали 30 тонн м'яса, 21 тонну зелені, майже 6 тонн молока, понад 3,5 тисячі штук яєць тощо. У з'єднаннях та частинах 13-го армійського корпусу, де діють підсобні господарства, налічується 32 свинарники, 9 корівників, 16 пташників, 32 теплиці, а в обробітку — 280 гектарів землі. За нинішніх умов ми змушені цим займатися, хоча кожному зрозуміло, що солдат на службі має вдосконалювати, передусім, бойову підготовку, оволодівати військовими знаннями і зброєю, а не пасти телят, копати город чи косити сіно.

Україна будує власні Збройні сили, на які, за Конституцією, покладено завдання захищати державу, її суверенітет, територіальну цілісність. І для того, щоб бути готовими у будь-який момент це виконати, в ЗСУ мають служити професіонали, віддані своїй справі люди. А багато вимагати від офіцера, котрий постійно думає лише про те, як прогодувати сім'ю і де їй знайти житло, погодьтеся, справа марна.

Сподіваюся, все це тимчасово, Україна знайде сили, щоб якнайскоріше міцно стати на ноги.

Василь ГРЕЧУК,
полковник, секретар Військової ради 13-го армійського корпусу.
Рівне.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про скасування розпорядження голови Київської міської державної адміністрації Л. Косаківського

Голова Київської міської державної адміністрації Косаківський Леонід Григорович 19 липня 1996 року видав розпорядження за № 1135 «Про заходи щодо забезпечення виконання Конституції України та вдосконалення структури Київської міської державної адміністрації».

Дане розпорядження голови Київської міської державної адміністрації є незаконним, оскільки суперечить Конституції України.

Пунктом 1 розпорядження встановлено, що структурні підрозділи Київської міської державної адміністрації, утримання яких провадиться за рахунок міського бюджету, на період до сформування відповідних підрозділів виконавчого органу Київської міської Ради продовжують виконання покладених на них завдань лише в межах, визначених статтею 119 Конституції України, тобто ним визначено межі повноважень цих структурних підрозділів, хоч відповідно до частини 2 статті 120 Конституції України організація, повноваження і порядок діяльності місцевих органів виконавчої влади визначаються Конституцією і законами України.

Крім того, в пункті 2 розпорядження визначено, що на зазначений у пункті 1 розпорядження період розпорядження міського голови та акти виконавчого органу Київської міської ради з питань, визначених статтями 142, 143 Конституції України, є обов`язковими для виконання структурними підрозділами міськдержадміністрації. Проте ні міського голови, ні виконавчого органу Київської міської Ради у місті Києві відповідно до Конституції України немає.

До того ж голова державної адміністрації не уповноважений приймати рішення щодо обов`язковості актів органів самоврядування для структурних підрозділів місцевих адміністрацій.

Виходячи з цього та відповідно до частини восьмої статті 118 Конституції України **постановляю:**

Скасувати розпорядження голови Київської міської державної адміністрації Л. Косаківського від 19 липня 1996 року № 1135 «Про заходи щодо забезпечення виконання Конституції України та вдосконалення структури Київської міської державної адміністрації» як таке, що суперечить Конституції України.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ, 19 липня 1996 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про увільнення Л. Косаківського з посади голови Київської міської державної адміністрації

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 19 березня 1996 року № 199 було утворено комісію Кабінету Міністрів України з вивчення практики роботи Київської міської державної адміністрації щодо реалізації соціально-економічної політики Президента України та програми діяльності Кабінету Міністрів України.

На порушення своїх повноважень голова Київської міської державної адміністрації Л. Косаківський не забезпечив виконання зазначеного розпорядження Кабінету Міністрів України, протидіяв початку роботи комісії, внаслідок чого вона не змогла своєчасно приступити до виконання даного їй доручення.

Кабінет Міністрів України у постанові від 21 травня 1996 року № 540 «Про роботу Київської міської державної адміністрації щодо забезпечення реалізації соціально-економічної політики Президента України та програми діяльності Кабінету Міністрів України» порушив питання про увільнення голови Київської міської державної адміністрації Косаківського Л. Г. із займаної посади за допущені порушення чинного законодавства та недоліки в керівництві адміністрацією.

Враховуючи подання Кабінету Міністрів України та відповідно до частини четвертої статті 118 Конституції України, частини першої статті 30 Закону України «Про державну службу» та пункту 1 статті 41 Кодексу законів про працю України **постановляю:**

увільнити КОСАКІВСЬКОГО Леоніда Григоровича з посади голови Київської міської державної адміністрації.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ, 19 липня 1996 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Конвенції між Україною і Королівством Нідерланди про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно

Верховна Рада України **постановляє:**

Конвенцію між Україною і Королівством Нідерланди про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно, підписану 24 жовтня 1995 року у м. Києві, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 12 липня 1996 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про приєднання України до Віденської конвенції про цивільну відповідальність за ядерну шкоду

Верховна Рада України **постановляє:**

Приєднатися до Віденської конвенції про цивільну відповідальність за ядерну шкоду від 21 травня 1963 року.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 12 липня 1996 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Конвенції між урядом України і урядом Латвійської Республіки про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доход і на майно

Верховна Рада України **постановляє:**

Подану Кабінетом Міністрів України на ратифікацію Конвенцію між урядом України і урядом Латвійської Республіки про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доход і майно, підписану у м. Києві 21 листопада 1995 року, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 12 липня 1996 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Конвенції між урядом України і урядом Словацької Республіки про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доход і майно

Верховна Рада України **постановляє:**

Конвенцію між урядом України і урядом Словацької Республіки про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доход і майно, підписану 23 січня 1996 року у м. Штрбске Плесо, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 12 липня 1996 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Конвенції між Україною і Канадою про уникнення подвійного оподаткування та попередження ухилень від сплати податків стосовно доходів і майна

Верховна Рада України **постановляє:**

Конвенцію між Україною і Канадою про уникнення подвійного оподаткування та попередження ухилень від сплати податків стосовно доходів і майна, підписану 4 березня 1996 року у м. Києві, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 12 липня 1996 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Конвенції між урядом України і урядом Королівства Норвегія про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доход і на майно

Верховна Рада України **постановляє:**

Конвенцію між урядом України і урядом Королівства Норвегія про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доход і на майно, підписану 7 березня 1996 року у м. Осло, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 12 липня 1996 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Конвенції між урядом України і урядом Королівства Данія про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно

Верховна Рада України **постановляє:**

Конвенцію між урядом України і урядом Королівства Данії про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно, підписану 5 березня 1996 року у м. Копенгагені, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 12 липня 1996 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення доповнень до Цивільного процесуального кодексу України у зв`язку з прийняттям Закону України «Про внесення змін і доповнень до Кодексу про шлюб та сім`ю України» (зміни щодо порядку усиновлення дітей)

У зв`язку з прийняттям Закону України «Про внесення змін і доповнень до Кодексу про шлюб та сім`ю України» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 7, ст.27) Верховна Рада України **постановляє:**

Внести до Цивільного процесуального кодексу України такі доповнення:

1. Доповнити Кодекс главою 35-А такого змісту:

«Глава 35-А

Усиновлення дітей, які проживають на території України, громадянами України та іноземними громадянами

Стаття 265[1]. Підсудність

Справи про усиновлення дітей, які проживають на території України, розглядаються районним (міським) судом за місцем проживання усиновлюваної дитини або за місцем проживання заявника (заявників).

Стаття 265[2]. Зміст і форма заяви

Заява про усиновлення дитини подається громадянами України та іноземними громадянами до суду в письмовій формі і повинна містити:

назву суду, до якого подається заява, прізвище, ім`я, по батькові, місце проживання заявника (заявників), а також прізвище, ім`я, по батькові, вік усиновлюваної дитини, її місце проживання, клопотання про зміну прізвища, імені, по батькові, дати, місця народження дитини та запис заявника або заявників батьками дитини, обізнаність про стан здоров`я дитини.

До заяви додається висновок органу опіки і піклування про доцільність усиновлення та відповідність інтересам дитини, а у разі усиновлення дитини одним з подружжя також письмова згода на це другого з подружжя. Іноземними громадянами до заяви додається також дозвіл Центру по усиновленню дітей при Міністерстві освіти України.

Стаття 265[3]. Підготовка справи до розгляду

Суддя в порядку підготовки справи про усиновлення до розгляду вирішує питання про участь в ній як заінтересованих осіб відповідних органів опіки і піклування, а в справах, порушених за заявами іноземних громадян, — Центру по усиновленню дітей при Міністерстві освіти України.

Відповідним органом опіки і піклування або центром по усиновленню при Міністерстві освіти України до суду подаються документи, що підтверджують доцільність усиновлення, зокрема: висновок, виданий відповідним компетентним органом за місцем проживання заявника (заявників), про можливість бути усиновителем, медичні довідки про стан здоров`я заявника (заявників) та усиновлюваної дитини, довідка про заробіток та інші доходи, копія свідоцтва про шлюб (для одружених), копії паспортів, відомості про житлово-побутові умови усиновителів. У справах, порушених заявниками, які є іноземними громадянами, крім того додаються: дозвіл компетентного органу країни усиновителя на в`їзд і постійне проживання усиновлюваної дитини, нотаріально засвідчене зобов`язання усиновителя про надання представникам дипломатичної установи України за кордоном інформації про усиновлену дитину та можливості спілкування з нею. Документи оформляються відповідно до вимог, передбачених законодавством України.

Стаття 265[4]. Розгляд справи

Суд розглядає справу про усиновлення за обов`язковою участю заявника (заявників), з викликом заінтересованих осіб та інших осіб, яких суд визнає за потрібне допитати.

Для забезпечення таємниці усиновлення у випадках, передбачених статтею 112 Кодексу про шлюб та сім`ю України, суд розглядає справу в закритому судовому засіданні.

Суд перевіряє законність підстав для усиновлення, в тому числі наявність згоди усиновлюваної дитини, якщо така згода є необхідною.

Стаття 265[5]. Рішення суду

За результатами розгляду заяви про усиновлення суд постановляє рішення.

У разі задоволення заяви суд зазначає у резолютивній частині рішення про усиновлення дитини заявником (заявниками). За клопотанням заявника (заявників) суд вирішує питання про зміну імені, прізвища та по батькові, дати та місця народження усиновленої дитини, про запис усиновителів батьками дитини.

Судові витрати, пов`язані з розглядом справи про усиновлення, відносяться на рахунок заявника (заявників).

Усиновлення виникає з часу набрання судовим рішенням законної сили. Для внесення змін до акта про народження усиновленої дитини копія рішення суду надсилається до відділу реєстрації актів громадянського стану за місцем винесення рішення, а в справах про усиновлення дітей іноземними громадянами — також до Центру по усиновленню дітей при Міністерстві освіти України».

2. Частину п`яту статті 10 доповнити словами «крім рішень про усиновлення у випадках, передбачених статтею 112 Кодексу про шлюб та сім`ю України».

3. У статті 212 перше речення доповнити словами «крім рішень про усиновлення дітей громадянами України, що оголошуються лише особам, які беруть участь у розгляді справи».

4. Статтю 254 доповнити пунктом 2[1] такого змісту:

«2[1]) про усиновлення дітей, які проживають на території України».

5. Частину четверту статті 255 після слів «про визнання громадянина недієздатним» доповнити словами «і про усиновлення дітей».

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
12 липня 1996 року.

Постанова Верховної Ради України

Про введення в дію Закону України «Про внесення доповнень до Цивільного процесуального кодексу України у зв`язку з прийняттям Закону України «Про внесення змін і доповнень до Кодексу про шлюб та сім`ю України» (зміни щодо порядку усиновлення дітей)

Верховна Рада України **постановляє:**

Ввести в дію Закон України «Про внесення доповнень до Цивільного процесуального кодексу України у зв`язку з прийняттям Закону України «Про внесення змін і доповнень до Кодексу про шлюб та сім`ю України» (зміни щодо порядку усиновлення дітей)» з дня його опублікування.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 12 липня 1996 року.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про внесення зміни до пункту 1 Постанови Верховної Ради України від 15 вересня 1995 року «Про порядок введення в дію Закону України «Про акцизний збір на алкогольні напої та тютюнові вироби»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Абзац третій пункту 1 Постанови Верховної Ради України від 15 вересня 1995 року «Про порядок введення в дію Закону України «Про акцизний збір на алкогольні напої та тютюнові вироби» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 40, ст.298) доповнити словами:

«а по алкогольних напоях, вироблених в Україні, із вмістом спирту етилового більш як 25 відсотків — з 1 вересня 1996 року».

2. Відмітити, що Кабінет Міністрів України продовжує приймати нормативні акти, які суперечать діючому законодавству. Запропонувати Кабінету Міністрів України негайно привести у відповідність із чинними законодавчими актами постанови Кабінету Міністрів України від 20 червня 1996 року № 665 «Про зупинення видачі суб`єктам підприємницької діяльності спеціальних дозволів (ліцензій) на виготовлення горілки, горілчаних, лікерних і коньячних виробів», від 20 червня 1996 року № 666 «Про заходи щодо запровадження марок акцизного збору на алкогольні напої вітчизняного виробництва», від 13 травня 1996 року № 493 «Про тимчасовий порядок видачі ліцензій на право імпорту, експорту, оптової торгівлі спиртом етиловим, коньячним і плодовим, алкогольними напоями та тютюновими виробами і роздрібної торгівлі алкогольними напоями та тютюновими виробами», розпорядження від 19 лютого 1996 року № 121-р та інші акти.

3. Ця постанова набирає чинності з дня опублікування.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 11 липня 1996 року.

Хроніка. Факти. Події

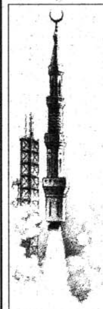
Загреб

Футбольне поле — братська могила

Експерти Міжнародного трибуналу в Гаазі з розслідування військових злочинів, скоєних під час балканської кризи, розпочали ексгумацію тіл мусульман з нового масового поховання на футбольному полі у містечку Нова-Касаба неподалік Сребрениці (східна Боснія і Герцеговина). Припускають, що у цьому похованні від півтори до двох тисяч трупів мусульман, убитих солдатами армії боснійських сербів під час взяття мусульманського анклаву Сребрениця влітку торік.

Нью-Йорк

Експерти обурились

Рада Безпеки ООН засудила як неприйнятні дії влади Іраку, що минулого тижня знову затримала групу міжнародних експертів, яка мала здійснити інспекцію військових об'єктів. І хоч 21 липня інцидент було вичерпано і членів спеціальної комісії Об'єднаних Націй зі спостереження за знищенням іракської зброї масового знищення допустили на об'єкт, який підлягає перевірці, голова Ради Безпеки Ален Дежамме заявив, що «члени Ради спостерігатимуть за розвитком ситуації і оцінюватимуть її залежно від дій Багдада».

Брюссель

Народ не помітить арешту?

Група західних експертів, яка спостерігає за ситуацією в Боснії, зробила висновок: арешт лідера боснійських сербів Радована Караджича не викликав би серйозних наслідків для мирного процесу в цій країні і не поставив би під загрозу безпеку міжнародного персоналу і натовських солдатів, що несуть службу в Силах з виконання угоди (СВУ).

Вашингтон

Серед убитих — жінки й діти

Сполучені Штати рішуче засудили масову розправу, вчинену 20 липня в Бурунді повстанцями з народності хуту в таборі для переміщених осіб на околиці міста Гітега. Згідно з повідомленнями, їх жертвами стали понад 300 чоловік, переважно жінки й діти.

Пекін

Непал затопило

Унаслідок сильних повеней, що затопили кілька районів Непалу, загинуло 74 чоловіка. Понад 20 вважають за таких, що зникли безвісти. За повідомленнями, що надійшли сюди, повені спричинені сильними зливами. Зруйновано тисячі житлових будинків, дамб, мостів. Порушено зв'язок і автомобільне сполучення.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» і зарубіжних інформагентств.

Коментар

Чи бувають чудеса в політиці?

Минулого тижня в Києві під егідою Організації з безпеки та співробітництва в Європі (ОБСЄ) за ініціативою Міністерства закордонних справ України та Посольства Королівства Нідерландів в Україні відбувся семінар, присвячений проблемі політичного врегулювання придністровського конфлікту. На цей захід журналісти допущені не були, і логіку організаторів, ініціаторів та запрошених сторін можна зрозуміти: переговорний процес ще триває, і про результати говорити зарано.

Однак навіть з тієї куцої інформації, яка просочилася із достовірних джерел, а також з повідомлень, зроблених під час офіційної прес-конференції, що аж ніяк не однакові речі, можна робити певні висновки.

Молдовсько-придністровський конфлікт хоч і явно затягнувся, але світло в кінці тунелю вже навіть не ледь блимає, а яскравим променем окреслює фінал цієї проблеми. Молдова, переживши ейфорію розбудови власної держави — держави для себе, запровадження румунської мови як державної, втягнувшись у «розбірки» з тою частиною своєї території, яка оголосила себе Придністровською Республікою, зрештою отямилася і цілком всерйоз замислилася над проблемою територіальної цілісності. Не обійшлося й без кровопролиття, яке вдалося зупинити тодішньому командувачу 14-ї армії генералу Олександру Лебедю.

І якщо Молдова, отямившись, взялася до діла і досить успішно: намітилися темпи зростання економіки, а молдовський лей стабілізувався, тут проведено демократичні вибори, то сусіди — Придністров'я — бідують: виробництво зупинилося, а придбати найпростіші товари для населення стає дедалі непереборнішою проблемою.

Однак така ситуація влаштовує керівництво так званої Придністровської Республіки, де при владі опинилися комуністи з непереходною ностальгією за «світлим майбутнім», колишні кадебісти, яким незатишно стало в країнах Балтії і вони з'їхалися сюди. Джерело, яке побажало залишитися неназваним, охарактеризувало ситуацію в Придністров'ї так: «Тут не демократія, навіть не партократія, а кримінократія. Кримінальні і мафіозні структури почуваються в Придністров'ї у своїй стихії, влаштувавши комунізм і для тих, хто стоїть біля керма влади і дає їм жити. Тому для останніх, що не здатні знайти себе в суспільстві, де все працює за економічними законами, а не за партійними рішеннями й наказами, чим довше триватиме переговорний процес, тим краще».

І хоч рішення знайдено: Придністров'я отримає особливий статус, який передбачає широкі можливості, за умови, якщо воно увійде до складу Молдови, — однак до укладання угоди ще далеко. І проблема в тому, що, погодившись узяти цю умову як базу для переговорів, керівництво Придністров'я, зрозумівши, що підживлення фінансами з Москви пересохло, а тандем Єльцин — Лебідь їм нічого доброго не обіцяє, просто вдалося до тактичного ходу: вони вирішили затягнути час, погодившись увійти до складу Молдови, але в статусі... конфедерації. Що, зрозуміло, не може влаштовувати не тільки Молдову, а й її найближчого сусіда — Україну, яка підтримує прагнення цієї країни до територіальної цілісності. З історії відомо, що конфедерація — це завжди нестабільність, та й рано чи пізно вона ставала федерацією, як, наприклад, Швейцарія чи розпадалася, як Австро-Угорщина.

Керівники Придністров'я чудово розуміють нереальність такої вимоги, усвідомлюють, що її розгляд вимагатиме додаткового часу, але зволікати стало їхньою тактикою. До певної міри зрозуміле лукавство лідерів Придністров'я: і молдовські, і зарубіжні газети повідомляють про їх мандри по світу з метою вивчення структур і механізмів реалізації статусу подібних інституцій, скажімо, в Північній Ірландії, Фінляндії чи Південно-Тірольську. А їх ще багато, наприклад, Пуерто-Ріко в США і т. д.

До речі, тут чітко означилася і позиція Молдови: вона... не бажає підписувати вже готову до підписання угоду — Меморандум про основи відносин між Молдовою і Придністров'ям, який готувався і за її участю. З тієї причини, що там, незважаючи на всі докладені до його створення зусилля, не йдеться про територіальну цілісність країни.

Одним з надзвичайно важливих результатів семінару стало те, що нарешті й Україна чітко та однозначно заявила про свою позицію щодо молдовсько-придністровського конфлікту. Щоправда, не зовсім зрозуміло, чому Київ досі відігравав таку незначну роль у цьому процесі і так пізно виступив у ролі посередника, і навіть виступивши, не відразу почав діяти. Коли б це сталося раніше, то цілком імовірно, що українській стороні вдалося б принаймні нейтралізувати вплив Росії на розвиток подій у Придністров'ї.

Однак нині й Москва не дуже поспішає втручатися, проте вона і не відштовхує від себе Придністров'я, ніби нагадуючи Молдові: шануйтеся, мовляв, а не то...

Що ж, семінар, здається, все розставив на свої місця. Київ віднині займає однозначну позицію, підтримуючи Молдову в її прагненні територіальної цілісності, чого, до речі, домагається й ОБСЄ. Лідери Придністров'я, сподіваючись на диво, висувають свої вимоги, чудово розуміючи, що вони нереальні, але їм необхідно виграти час, Росія вичікує, хто кого переконає і протягом якого часу?

І журналістам на прес-конференції представники усіх сторін також повідомили, що справа —за часом. Тільки жоден з них не додав, що має на меті при цьому своє...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Аеропорт Сараєва.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Не впевнений — не... обіцяй

Обіцянка — звісно, цяцянка, проте дурників уже немає, — нагадали у французькому суді Бернару Мартену, генеральному радникові департаменту Мерт-е-Мозель.

Народному обранцю присудили штраф 20 тисяч франків... за невиконання передвиборних обіцянок. У 1992 році, виборюючи місце в генеральній раді, пан Мартен оголосив про майбутнє створення сотень робочих місць у своєму кантоні Бадонвіллер. Хоча вже тоді знав, що проект «поховано»...

Отже, у Франції вперше винесено вирок на основі нового положення в кримінальному кодексі, що передбачає притягнення до суду за «здійснення впливу на хід виборів з допомогою неправдивих обіцянок». Винуватцеві може загрожувати рік ув'язнення або штраф 100 тисяч франків.

... На хвилі подій в'їдливі французькі журналісти одразу ж поцікавилися у прем'єр-міністра Алена Жуппе: чи не боїться нинішнє керівництво Франції на чолі з президентом Жаком Шираком такого самого покарання, якщо вони не зможуть виконати передвиборчі обіцянки, наприклад, щодо зниження податків чи рівня безробіття?..

Ейфорія минає

Повідомлення офіційного Тбілісі, що влада Грузії поки що не збирається продовжувати мандат російським миротворцям у зоні грузино-абхазького конфлікту, окрім іншого, свідчить також про ще одну тенденцію. Її, на жаль, аж ніяк не можна вважати оптимістичною. Бо схоже, після ейфорії святкування перемоги Бориса Єльцина на президентських виборах сусіди... спускаються на грішну землю.

А вона на Кавказі усе ще горить під ногами. І надія на визначальну роль Росії у встановленні тут миру — поки що в стадії сподівання. Як і раніше. Та й хіба тут до грузино-абхазького конфлікту, коли голова болить через власну війну: у Чечні. Яка виявилася набагато складнішою, ніж гадали. І результат російських виборів не зіграв роль вогнегасника.

Саме в цьому можна знайти пояснення як вищезгаданого факту, так і досить стриманої реакції Грузії на призначення новим міністром оборони Росії Ігоря Родіонова. І зовсім не тому, що партнери по СНД надто жалкують за попереднико, любовно прозваним у народі «Пашею-мерседесом»... Ймовірніше, поки що мовчать, бо не знають, чого чекати від новачка: добра чи «свіжої крові» для проімперських амбіцій?

До речі, Грузія — не виняток. Від коментарів щодо призначення утрималися в перші дні й такі аси міжнародної політики, як США та НАТО.

Звісно, важко щось сказати, поки головний військовик великої держави ще не оголосив своєї програми дій. Зрозуміло одне: краще дружити, ніж сваритися...

Людмила ФІСЮН.

Вірменського міністра впізнають по «Волзі»

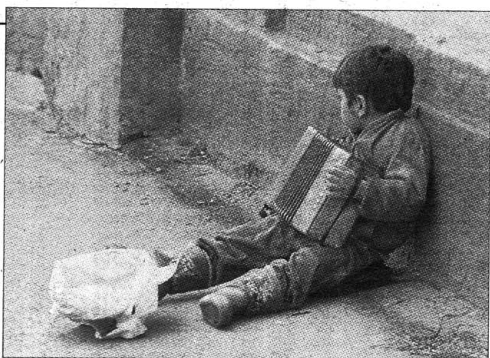
Вірменським міністрам доведеться пересісти з іномарок на «Волги». Віднині членам уряду, керівникам відомств та їхнім заступникам забороняється користуватися автомобілями західного виробництва. Про це глава уряду Грант Багратян, повідомляє ІТАР-ТАРС, оповістив підлеглих попереджувальною запискою.

Інше нововведення має стосунок до міського урядового секретного зв'язку, що обслуговує міністерство безпеки Вірменії. Тепер на дзвінки міністри зобов'язані відповідати особисто, а не через секретарів чи помічників, котрим підходити до такого телефону суворо заборонено.

Цікаво, а коли у Єревані відбудеться дешевий розпродаж урядових іномарок? Адже не залишать же їх напризволяще, щоб іржавіли в гаражі...

Проблема

Безпритульні «князі»

ЗА ДАНИМИ МВС, серед усіх підлітків, що пройшли через приймальники-розподільники 1995 року, майже 85 відсотків було направлено туди за бродяжництво. Цих дітей — покинутих, тих, які загубилися, втекли з дому — у відповідності до «Закону про органи і служби у справах неповнолітніх та спеціальні установи для неповнолітніх» 1995 року слід було б відправити до спеціальних притулків. Через відсутність останніх у Києві та столичній області більшість підопічних Миколи НАГОРНОГО, начальника приймальника-розподільника для неповнолітніх ГУ МВС м. Києва, слід було б викинути на вулицю...

– Деякі положення закону, – вважає Микола Іванович, – необхідно запроваджувати поетапно, в міру проведення судової та освітньої реформ, створення відповідної соціальної інфраструктури. Не завадило б також час від часу цікавитися у практиків, як працює закон або чому він не працює.

А насправді поки виходить ось що. Скасували якось статтю Кримінального кодексу про бродяжництво, як таку, що порушує права людини та суперечить міжнародним нормам.

Оскільки жебракувати закон не забороняє, тепер «притягти» представників замурзаного народу, що заселив підземні переходи, метро і вокзали, немає за що. «Не маєш права, начальнику!»

Ось і працює школа циганського бізнесу імені пана Паніковського. Дійшло навіть до того, що маленькі жебраки на Київському вокзалі створили свою «міліцію» — зі старших хлопчаків. Ті слідкують, аби гроші у молодших ніхто не відбирав, попереджають про облави, виручають із сутичок. Ясна річ, за певний відсоток від виручки. За день маленький «біженець» циганського походження може заробити майже 4 млн. карбованців –«це якщо з костуром», а якщо без костура – то менше.

—Боротися з ними — все одно, що з вітряками, – бідкається Микола Іванович. — За дві години прийдуть батьки, покажуть паспорт та й заберуть хлопчаків «додому». Пояснять, що, мовляв, не вони примусили дитину жебрати — вона сама виявила ініціативу. А вранці знову зустрічаємо всю сімейку в метро чи на вокзалі — за тим самим заняттям.

Втім, довго засиджуються у приймальнику-розподільнику саме ті, до кого батьки не виявляють навіть такого інтересу. Тоді їх доставляють на місце співробітники міліції. Ранком відвозять, а увечері шукачі пригод повертаються.

... В'ячеслав Ярмоленко потрапляє до київського «приймальника» вже вшосте. За законом, дитину повинні якщо не додому відправити, то хоча б передати до райвідділу за місцем проживання. На запит приймальника-розподільника батько В'ячеслава відповів так: оскільки з матір'ю він давно розведений, та й з'явився на світ хлопчина без його участі, зобов'язань щодо його виховання взяти не може. Мати В'ячеслава ніде не прописана, хоча регулярно одержує аліменти в селі Хотош Тиврівського району Вінницької області. А з тамтешнього райвідділу «приймальник» одержав відкоша: мовляв, якщо громадянка Ярмоленко у нас не прописана, займайтеся цією справою самі! Але без документів тут, у Києві, в інтернат дитину не влаштувати! Та й не в змозі столиця прихистити всіх «гастролерів» — з Криму, Одеси, Закарпаття.

І ось, після довгих та безрезультатних переговорів з тиврівськими властями, співробітники приймальника-розподільника почали потихеньку збирати довідки самі. Скільки піде на це часу — один Бог знає. Потрібна, наприклад, довідка про щеплення — без неї дитину до дитбудинку не приймуть. А де її взяти, якщо мати В'ячеслава ніде довго не затримувалася? Про які щеплення взагалі може йти мова, коли деякі клієнти приймальника-розподільника й імені свого до пуття не знають, називають себе «хлопчик» або «дівчинка».

Багато запитань виникає у співробітників приймальника-розподільника. Шкода лише, що ними не переймається місцева влада — адже саме її коштом за законом повинні створювати притулки для тимчасового утримання дітей. І довідки ці має збирати не хтось, а інспектор з охорони дитинства при держадміністрації...

... Сьогодні «наше майбутнє» зростає в бруді вокзалів та підземних переходів. Уявіть, яким воно буде, і вжахніться.

Ганна РОМАНЦОВА.
Фото Володимира ФАЛІНА.
(Укрінформ).

Армія

Дешеве скорочення – дороге задоволення

РЕФОРМУВАННЯ Збройних сил України потребує й трансформації технічної оснащеності армії. Адже силова військова структура асоціюється, передусім, з танками, ракетами, літаками — військово-технічним потенціалом, керованим високопрофесіональними кадрами, який забезпечує державну безпеку.

Втім, лейтмотивом нової військової концепції незалежної України стала політика розумного військового оснащення. Час тотального озброєння «до зубів» минув. Нині в світовій мілітаристській моді переважають ідеї пацифізму. По цьому подиуму намагається крокувати в ногу й Україна. Свідчення того — приєднання до Договору про скорочення стратегічних наступальних озброєнь (СНО-1) 1991 року та підтвердження республікою статусу без'ядерної держави.

Узявши зобов'язання цілковитої відмови від стратегічних ядерних озброєнь на своїй території, наша країна, насамперед, мала на увазі ліквідацію арсеналу двох ракетних дивізій колишньої вінницької ракетної армії — 176 міжконтинентальних балістичних ракет (МБР).

Сьогодні Україна вже демонтувала 80 ракет РС-18. Із 96 ракет, що знаходяться в захищених шахтних пускових установках, повністю знято польотні завдання, а ядерні боєголовки залишилися тільки на 10 МБР у Західній Україні.

Урочиста ліквідація шахтних пускових установок українською стороною в присутності міністрів оборони США і Росії у січні цього року свідчить, з одного боку, про нашу державну легітимність, а з другого, певною мірою межує з короткозорістю. (Росія ще тоді не зробила такої акції.) Річ у тім, що в зарахування Договору СНО-1 іде загальна кількість знищених шахт без їх розбивання на конкретні держави СНД.

Україна має отримати за все передане і знищене ядерне та стратегічне озброєння 350 млн. доларів у рамках програми Нанна—Лугара, а Росія збирається продати США кожну боєголовку за мільйон доларів. Виходячи з цієї арифметики, лише на боєголовках наша держава втрачає 890 млн. доларів...

Отож, судячи з розцінок у світовому військовому прейскуранті, статус без'ядерної держави — не тільки політична миролюбна акція, а й значна фінансова підмога. У прагненні до миру не варто нехтувати останнім.

Ольга ВАУЛІНА,
Олексій ДАШКІВСЬКИЙ.

Абітурієнт-96

І у кожного буде свій адвокат. Кваліфікований

Новий вищий навчальний заклад народився у Києві. Це – Інститут адвокатури, який створено при Київському університеті імені Т. Шевченка. Як зрозуміло з його назви, готуватиме він адвокатів високої кваліфікації. Такого спеціалізованого вищого навчального закладу не було ще в Україні та СНД. Термін навчання в ньому — 5 років.

Після закінчення інституту випускники отримають вищу освіту і кваліфікаційний ступінь «Спеціаліст», що дає підстави для одержання свідоцтва про право займатися адвокатською діяльністю. А можливість працювати помічником адвоката студенти отримують після 4 курсу, набуваючи за цих умов кваліфікаційний ступінь «бакалавр права». Випускники інституту мають змогу продовжувати на контрактній основі навчання в магістратурі на юридичному факультеті Київського університету для одержання кваліфікації «магістр права».

Появу нового вузу важко переоцінити, бо адвокатів у нас і нині не вистачає. Як відомо, на Заході кожна людина має свого адвоката, який консультує її з будь-яких питань. Ми теж до цього йдемо, а тому такі фахівці будуть в дефіциті.

В новому інституті викладатимуть професори і доценти Київського університету імені Т. Шевченка, інших провідних вузів України, відомі юристи-практики, зарубіжні фахівці, адвокати, судді. З першого курсу студенти проходитимуть підготовку за спеціальною програмою в адвокатських об'єднаннях і Спілці адвокатів України, стажуватимуться за кордоном, вивчатимуть кілька іноземних мов.

Прийом документів до інституту вже почався. Тут чекають на осіб, які мають повну загальну чи спеціальну середню або вищу освіту. Той, хто буде зарахований до інституту, отримає місце у гуртожитку. Про інші умови можна дізнатися за телефоном 224-20-70. Можна не сумніватися, що конкурс у новому вузі буде високий, бо адвокатська професія набуває дедалі більшої громадської ваги.

Прокуратура

Панове, куди поділися гроші?

СЬОГОДНІ тільки й чути: нема грошей, не видають зарплати чотири, п'ять, сім місяців... Люди протестують, страйкують, пікетують... Контролюючі органи посилюють перевірки правильності використання бюджетних коштів. А грошей нема. З видачею зарплати — проблема. Тим часом у Луцьку поширюються чутки, мовляв, правоохоронні органи впіймали деяких розбазарювачів бюджетних коштів, прокуратура області порушила кримінальні справи. Може, буде якесь зрушення?

З цим запитанням я і зайшов в обласну прокуратуру. І мені повідомили ось такі факти.

Головний бухгалтер акціонерно-пайового товариства «Мрія» Луцького району Тамара Потрапелюк незаконно переказала луцькій філії страхового акціонерного товариства «Поліс» 1 мільярд колективних грошей, за що отримала... 190 мільйонів карбованців безвідсоткової позики. Все робилося потайки. В той час заборгованість із зарплати у «Мрії» станом на 25 червня цього року 3,5 мільярда карбованців. Тепер виявляється, що «Поліс» повернути грошей не може. Неплатоспроможний. А люди в господарстві сидять без зарплати. І лають... державу.

Далі. Директор дослідного господарства «Перемога» з села Баківці того ж таки Луцького району Ігор Галущак переказав тому ж таки «Полісу» більше 1 мільярда карбованців. Укладалися фіктивні договори страхування робітників у господарстві. А за це — хабарі в мільйонних розмірах лягли в кишеню. Заборгованість із зарплати в «Перемозі» станом на 1 червня 1996 року – біля двох мільярдів карбованців.

Усе-таки у Луцькому районі не все гаразд з витрачанням державних коштів. У грудні минулого року за рахунок бюджетної позики Білостоцька сільська Рада Луцького району придбала автомобіль ВАЗ-2109 вартістю 1 мільярд 380 мільйонів карбованців. Невже така нагальна потреба була мати сільській Раді «дев'ятку»? Але, вибачте, собака заритий був не тут. Через місяць керівництво Луцької райдержадміністрації погодилося, а ще через три дні сільська Рада продала новенький автомобіль фінансовому відділу... Луцької райдержадміністрації. А сільраді дали «Москвича» 1992 року випуску. От такий собі бартер районного масштабу.

Що не кажіть, а автомобільна оборудка за рахунок бюджетних коштів сьогодні в моді. Обласне управління культури Волині придбало автомобіль «Фольксваген» вартістю 12623 німецьких марки. Щоб сьогодні він пройшов митний контроль, потрібно переказати у бюджет... 1 мільярд 811 мільйонів карбованців. До речі, стільки коштує нова «дев'ятка». Виникає питання: де керівники культури візьмуть стільки грошей, якщо борг із заробітної плати у них —більше 54 мільярдів карбованців?

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

УКРАЇНА І НАТО

І*З РОЗПАДОМ СРСР та Варшавського пакту політика, яка базувалася на «взаємно забезпеченому винищуванні», стала анахронізмом. Здавалося б, усі західні структури безпеки (структури Сходу зникли з політичних обріїв за ніч) також втратили свій «резон д'етре». Бо постало цілком доречне питання: від кого оборонятися? Однак, з іншого боку, існують чи виникають різні дестабілізаційні явища набагато менших масштабів, які неможливо врегулювати традиційними методами, тобто політикою «балансу сил» та, зокрема, ядерним шантажем. Саме ці процеси засвідчили недоречність не тільки архітектури системи оборони та безпеки НАТО, а й взагалі поставили під сумнів потребу подальшого існування цього військово-політичного блоку.

Що кому загрожує?

Ураховуючи той факт, що загальна структура НАТО фактично не зазнає значних змін, у нашого північного сусіда виникає думка, що на тлі розмов про «російську загрозу» Захід закріпив за Росією спадщину протилежної сторони в біполярній системі колишньої «холодної війни» з одвічним правом володіти ядерною зброєю. Створюється парадоксальна ситуація: ворог зник для 16 країн — засновниць НАТО, але нібито існує в особі Росії для тих, кому НАТО збирається лише надати своє членство. І саме це, відповідно, є причиною збереження НАТО передусім як військового блоку.

Отже, Росія, займаючи негативну позицію щодо поширення НАТО на Схід, буде й надалі визначати свої стратегічні національні інтереси під кутом створення контрблоку до НАТО, правдоподібно на основі схеми, окресленої в Ташкентському пакті.

Враховуючи те, що виникнення такого блоку прямо залежить від успішності та активності Росії щодо втягнення до нього України, хоча б навіть на рівні асоційованого члена, треба сподіватися, що тиск Москви на Київ буде шаленим. І, очевидно, в Москві є набагато більше важелів тиснути (наприклад, через поставки енергоносіїв), аніж в Україні не здаватися під таким тиском. У такому разі Україні буде надзвичайно важко дистанціюватися від «гравітаційного поля» Москви.

З іншого боку, за відсутності якогось «спеціального міні-партнерства» між Заходом та Україною, розпочнеться процес «фінляндизації» останньої. Тобто ми зберігатимемо формальний статус нейтральної та позаблокової країни, котрий не має жодного значення в контексті міжнародної політики. А фактично змушені будемо постійно оглядатися на Москву. Не маючи опори, альтернативної Москві, й об'єктивно враховуючи нашу слабкість, будь-які неузгоджені з Москвою кроки будуть причиною посилення тиску з її боку.

Отже, під кожним кутом зору майбутнє рішення НАТО про своє поширення ставитиме Україну в невигідне становище. Ми можемо опинитися між ковадлом відсутності реальних гарантій нашої безпеки та молотом російського тиску.

Північноатлантичний альянс не повинен нехтувати українськими інтересами

І саме тут треба розставити крапки над «і». Не йдеться тільки про прийняття нових членів до НАТО, що, як це підкреслюють лідери західних країн, є винятковою прерогативною державою—членів цього військово-політичного блоку. На це, звісно, ніхто із нечленів НАТО не має права накладати своє вето.

У даному разі постає зовсім інше кардинальне питання: **в якому вигляді планується поширювати НАТО?** Адже змінилася ситуація в світі. НАТО, створене у конфронтаційний період «совєтської загрози», цілком себе вичерпало. Жодна із 16 держав—членів НАТО не має перед ким оборонятися ані колективно, ані окремо. Саме цей факт ставить під сумнів потребу існування військово-політичного блоку в старому вигляді. НАТО має стати органом колективної міжнародної безпеки у світі, і в Європі зокрема. **Якщо так ставити питання, то не лише Росія, а й Україна однозначно мають право сказати своє слово, бо тут заторкнено їхні національні інтереси як європейських держав.**

Стаття 5-та Північноатлантичної Хартії говорить про те, що у разі воєнного нападу на одного з членів країн НАТО, весь блок (тобто інші 15 країн) стають на захист. Із поширенням НАТО цей так званий «принцип мушкетерів» («один за всіх і всі за одного») вимагатиме воєнних дій з боку США, Великобританії, Німеччини та інших членів НАТО у разі, наприклад, російської воєнної агресії на суверенну польську територію, чи у разі румунської агресії, розпочатої із іррендентських міркувань на Угорщину. До речі, саме тому НАТО вимагало, щоб Угорщина врегулювала свої територіальні проблеми з Румунією. Стаття 5-та набирає небезпечних масштабів, якщо взяти до уваги досі домінантну оборонну стратегію НАТО, яка донині залишається незмінною. Тому із приєднанням нових членів до НАТО стаття 5-та і формально збережена стратегія ядерного шантажу означатиме — не лише в теоретичній, а й у практичній площині, — що НАТО скоріше чи пізніше розташує ядерні ракети на своїх «загрожених» периферіях — Польща, Чехія та Угорщина, — щоби мали змогу не лише захистити ці країни, але насамперед залякати Москву можливими наслідками навіть конвенційного воєнного тиску на нових членів-союзників. Отже, треба зауважити: нинішня діалектика та мова стосунків між НАТО і Росією аж ніяк не вплине на мирний та стабільний розвиток подій у Європі. Звідси висновок: **поширення НАТО (а не тільки приєднання до нього нових членів) у такій формі, в якій він досі існував, буде дестабілізуючим чинником в європейських міжнародних відносинах.**

Із поширенням НАТО автоматично пересувається «санітарний кордон» не лише до Росії, а й до поки що нейтральної України, якій на Заході відводиться роль «буфера» чи «мосту». Постає питання: **чий «буфер» і чий «міст»?**

Автоматично пошириться й конфронтаційний простір у Європі. Ускладняться стосунки між країнами: тими, які вже є в НАТО і не мають жодної серйозної загрози; тими, які хочуть туди потрапити, бо вважають, що таким чином можуть себе остаточно убезпечити чи отримати певні престижні очки; тими, які чітко проти цього виступають, бо вбачають — виправдано чи ні — в такому кроці певну для себе небезпеку (Росія); і тими, які ще поки що не віднайшли свого властивого місця в Європі (Україна).

У такій ситуації **план поширення НАТО мають обговорювати всі європейські країни.** А саме НАТО повинно дати ряд чітких і недвозначних відповідей. Перша: у якому вигляді буде поширюватися цей блок? Друга: чи залишиться він у старому вигляді, чи відбудуться радикальні трансформації? І які саме? І чи готовий Північно-Атлантичний блок стати передусім політичним органом колективної безпеки?

Доти, доки Україна не почує конкретних відповідей, будь-яка її реакція чи будь-який коментар лише черговий раз засвідчуватимуть відсутність наших чітких орієнтирів у міжнародній політиці.

Відсутність чіткої позиції щодо намірів **НАТО** поширити своє членство за рахунок країн Центрально-Східної Європи дуже швидко може стати «каменем спотикання» у нашій зовнішній політиці. Сьогодні Україна не береться до уваги як перспективний член НАТО ані на першому, ані на чергових етапах. Принаймні, до 2030 року. За такої ситуації Україні, очевидно, якось недоречно висловлювати своє бажання щодо членства в цій організації. Але варто також зауважити, що сьогоднішні претенденти на членство у НАТО шукають не так гарантій щодо безпеки, як престижу, який забезпечить цей статус. І не треба недооцінювати вагу такого престижу, бо, наприклад, він може стати стимулом до обговорення перспективного членства цих країн у Європейському Союзі. А це може дати конкретні економічні вигоди. Тобто йдеться про те, що країни, які донедавна перебували в соціалістичному таборі і які вже зробили значні кроки на шляху демократизації суспільно-політичних та економічних відносин, сьогодні хочуть свого визнання як повноцінних партнерів у побудові «спільного європейського дому». В такому разі вибір нових членів означає свідоме вилучення інших країн із списку претендентів, тобто практичне відлучення їх від загальноєвропейських структур — політичних, економічних, військових. Тому Україна має не лише право, а й обов'язок висловити своє ставлення до цього процесу, поставивши його в контекст загальноєвропейської інтеграції.

На перший погляд, декому може видаватися, що висловлення такого ставлення щодо перспективного членства в організації, яка вже дала зрозуміти, що тебе не хоче, буде недоречним. Тим паче, що таке бажання, висловлене публічно, навіть неформально, викликало б негативну реакцію у Москві. Скрутність становища України ще більше загострюється тим, що нам невигідно заявляти негативне ставлення до вступу в НАТО країн, які є нашими добрими сусідами — Чехія, Польща, Угорщина. Але із входженням цих країн до НАТО Україна залишається за певним бар'єром. Це буде нас втягувати в орбіту Москви. Одне слово, ми не можемо сказати, що ми проти входження в НАТО Польщі, Угорщини та Чехії, помимо того, що тут зачеплено наші національні інтереси. І виступ з позиції безкомпромісної впертості в цьому питанні, з якою тепер висловлюється Росія, буде сприйнято на Заході як доказ того, що ми вже «лягли під Москву». Тому маємо забезпечити за собою **право зайняти позицію до будь-яких кроків, які впливатимуть на загальну політичну ситуацію в Європі,** оскільки йдеться про тіснішу інтеграцію всіх країн Європи. Взагалі Україна має голосніше нагадувати іншим країнам Європи, що загальноєвропейська інтеграція, яка не враховує Україну, ще донедавна третю найбільшу ядерну потугу в світі і державу із значним населенням та потенціалом, є, м'яко кажучи, не зовсім правильним напрямом.

Не виступаючи проти перспективних членів, Україна має поставити під сумнів самий вузько НАТОвський контекст. Тим паче, що цю тему розпочали самі керівники НАТО, заснувавши програму «Партнерство заради миру». Аргументи — ті, що ми наводили вище: 1) із просуванням НАТО на Схід просувається також «кордон санітер»; 2) Україна є у певній ізоляції, залишившися за «порогом» загальноєвропейських структур безпеки. Яке значення може тоді мати черговий саміт ОБСЄ, запланований на грудень ц. р. в Ліссабоні, де 30 країн—членів цієї організації мають обговорити питання спільної безпеки? Із розширенням та поширенням НАТО Європа буде поділена на два табори: ті, які цілком убезпечені, і ті, які — в кращому разі — убезпечені умовно. А якщо виходити із того, що вибіркове убезпечення одних означає послаблення безпеки «відлучених», то загальна небезпека на європейському континенті зростає. Це формула для майбутньої дестабілізації.

Тому Україна має цілковите право наголошувати на тому, що рішення НАТО не може виходити із вузьких інтересів лише тих країн, яких воно безпосередньо стосується. Це рішення має враховувати інтереси всіх європейських країн, оскільки йдеться не лише про їхні національні пріоритети, а й загальноєвропейські в цілому. Якщо насправді йдеться про творення однієї трансатлантичної системи взаємної безпеки, до чого «Партнерство заради миру» є першим кроком, і яка охоплюватиме всю Європу, то НАТО не може тепер приймати рішення виключно з огляду сьогоднішніх реалій, які завтра можуть стати перепоною для здійснення пріоритетної цілі.

Ми зацікавлені в тому, щоб Захід порозумівся з Росією

За сучасної політичної кон'юнктури Києву нелегко робити рішучіші кроки до зближення із Заходом, оскільки це може насторожити нашого потужнішого північного сусіда. З другого боку, теперішній уряд розуміє, що в інтересах України — посилювати свої контакти із Заходом, але водночас не поривати стосунки із нашим сусідом. З об'єктивних причин Україна ще довго матиме стратегічні стосунки з Росією. **Для того, щоб зберегти українську державність, потрібно жити з Росією у злагоді,** як два добрих сусіди. Хоча це аж ніяк не означає, що «злагода» має диктуватися з Москви. Україна зацікавлена також і в тому, щоб Захід порозумівся з Росією. Тоді Україна не буде ані «буфером», ані «мостом». І перші зародки такого порозуміння вже є. Приклад — та сама програма «Партнерство заради миру» (ПЗМ).

Виходячи зі сказаного вище, пропонується таке: Україна має вийти і заклином до держав — членів НАТО перебудуватися із замкненого військово-політичного альянсу насамперед у політичний союз країн, які сповідують спільні демократичні принципи. У військовому плані такий союз буде набагато гнучкіший. Він зможе швидко та ефективно реагувати на регіональні конфлікти з допомогою «об'єднаних збройних сил спецзавдань» тих країн, які виявлять бажання долучитися до специфічних військових операцій. Цей підхід якраз збігається із програмою ПЗМ, але він іде далі, бо виходить із принципової позиції, що доба «глобальної політики балансу сил» уже завершилася, і час вимагає інших форм міжнародного спілкування. Тим паче, що загроза для майбутнього миру та стабільності матиме коріння в тих країнах чи регіонах, які не вписалися у нові структури безпеки.

Слово України з цього приводу може стати предметом для поступового порозуміння між НАТО та Росією, що цілком у наших інтересах. Така позиція України могла б знайти розуміння як у Москві, так і в Брюсселі. А найголовніше, Україна таким чином відвойовує для себе плацдарм, з якого вона зможе у майбутньому висловлювати власне бачення загальноєвропейських проблем та, зокрема, проблеми виникнення міцної системи безпеки, миру та стабільності в Європі.

Роман ЗВАРИЧ,
директор Центру демократичних реформ.

До відома акціонерів ВАТ «АТАСС» м. Славутич

29 серпня в 12.00 в приміщенні кіноконцертного комплексу м. Славутич відбудуться установчі збори ВАТ «АТАСС» з порядком денним: створення, затвердження Статуту, вибори правління та ревізійної комісії акціонерного товариства. Делегування прав правлінню в деяких питаннях, основні напрямки діяльності ВАТ «АТАСС» в 1996—1997 р./р. Довідки по тел. (044-79) 2-30-00, 2-16-03.

Закрите акціонерне товариство «Страхова компанія «Оптімус», зареєстроване 6 червня 1996 року Мінською районною державною адміністрацією Києва, свідоцтво № 05409 від 06.06.96р., ідентифікаційний № 21657715, місцезнаходження: Київ, вул. Мате Залки, 6-В, ліквідується.

Претензії приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: Київ, вул. Мате Залки, 6-В, тел. 223-68-45.

Інформація про випуск цінних паперів

відкритого акціонерного товариства «Мавекс-Фонд»

1. Характеристика емітента

1.1. Найменування емітента: відкрите акціонерне товариство «Мавекс-Фонд».

1.2. Місцезнаходження: 263020, Україна, Луцьк, проспект Відродження,16а.

1.3. Збори засновників відбулися 2 липня 1996 року.

1.4. Метою діяльності товариства є підвищення життєвого рівня населення, заповнення ринку товарами та послугами, посилення соціального захисту акціонерів, захист їх прав та інтересів.

1.5. Предметом діяльності товариства є:

— будівництво та експлуатація екологічно чистих автозаправних комплексів, відповідність вимогам Євростандарту з повним набором сервісних послуг: магазин, миття автомашин, ресторан-бар, ремонт автомашин;

— продаж автомобільного палива на автозаправочних станціях;

— оптова реалізація продуктів нафтопереробної промисловості;

— продаж автомобілів, в тому числі на виплату;

— продаж автомобільних запчастин, акумуляторів, автопокришок, масел, мастила, технічних речовин, присадок для автомобільного масла та пального електронного обладнання, автомобільних систем охорони та сигналізації, замків, автомобільних аудіосистем, аксесуарів, автокосметики, фарби, інструментів;

— сервісне обслуговування та ремонт автомобілів;

— фарбування автомобілів;

— транспортно-експедиційне обслуговування; постачання товарів та ПММ сучасними видами автотранспорту споживачам;

— міжнародні перевезення;

— реалізація продукції, виготовленої товариством, інших товарів народного попиту, організація оптової консигнаційної та комісійної торгівлі;

— створення власної кредитно-фінансової системи;

— соціальна допомога членам акціонерного товариства у придбанні житла, майна шляхом придбання пільгових банківських кредитів, поліпшення умов освіти, лікування, оздоровлення;

— захист прав та інтересів акціонерів;

— благодійна діяльність;

— здійснення емісії акцій, облігацій та інших цінних паперів, проведення лотерей, займів, організація аукціонів та ярмарків;

— розвиток зовнішньоекономічної діяльності та ділових зв'язків із зарубіжними партнерами;

— інші види діяльності, які не протирічать чинному законодавству України та зареєстровані у встановленому порядку.

1.6. Товариство планує використання в своїй діяльності передових виробничих технологій та новітніх досягнень з метою отримання максимальних прибутків та забезпечення стабільних, низьких цін на товари та послуги.

1.7. Запланований Статутний фонд емітента складає 800000000000 карбованців та поділяється на 400000 простих іменних акцій та 400000 простих акцій на пред'явника номінальною вартістю 1 мільйон карбованців кожна.

Засновниками внесено до Статутного фонду товариства майно, магазин за адресою: Луцьк, проспект Відродження, 16а, автозаправочну станцію в селі Луків Турійського району Волинської області, бензовоз «Вольво», бензин — 50 тонн, а також майнові права на будівельний майданчик під АЗС та кошти на суму 100000000 карбованців.

Статутний фонд формується також за рахунок внесення коштів та майна акціонерами товариства.

1.8. Внески в Статутний фонд вносяться на р/р 4467759 у Волинському регіональному управлінні КБ Приватбанк, МФО 303440.

2. Дані про емісію цінних паперів

2.1. Рішення про випуск прийняте зборами засновників товариства 2 липня 1996 року.

2.2. Мета використання фінансових ресурсів, що виручені від емісії — отримання прибутків на будівництво автозаправних станцій, автомиття, станцій технічного обслуговування та ремонту автомобілів, комерційної та фінансової діяльності.

2.3. Запланований обсяг першої емісії акцій - 800000000000 крб.

2.4. Вид та категорії цінних паперів — прості іменні акції та прості акції на пред'явника.

2.5. Засновники товариства зобов'язуються бути власниками не менш як 25% акцій товариства терміном не менш як на 2 роки.

2.6. Засновниками товариства є юридична та фізична особа:

— спільне підприємство фірма «Мавекс-Л» купує акції на пред'явника в кількості 480000 штук;

— Одеська Асоціація Юристів — прості іменні акції в кількості 100 штук.

2.7. Номінальна вартість кожної акції - 1000000 карбованців.

Кількість простих іменних акцій — 400000 штук.

Кількість простих акцій на пред'явника - 400000 штук.

На кожній простій іменній акції вказується серія 01 та порядковий номер від 000001 до 400000.

На кожній простій акції на пред'явника вказується серія 02 та порядковий номер від 00001 до 400000.

2.8. Підписка на акції першої емісії відбувається за адресою: Україна, Луцьк, вул. Рівненська,44, та в спеціалізованих пунктах підписки на акції ВАТ «Мавекс-Фонд».

У випадку збільшення підписки засновники приймають передплатників до складу акціонерів товариства.

2.9. Початок підписки на акції першої емісії товариства 3 серпня 1996 року, закінчення — 14 серпня 1996 р.

Початковий курс продажу акцій — за номінальною вартістю.

2.10. Власник має право:

— брати участь в управлінні справами товариства, входячи в склад його органів управління;

— право голосу за принципом 1 акція — 1 голос;

— отримувати інформацію про діяльність товариства;

— вносити рекомендації про розміщення інвестицій;

— отримувати свою частку прибутків (дивідендів) від діяльності товариства;

— мати майнові пільги для придбання паливно-мастильних матеріалів, товарів та послуг, що виробляються товариством;

— користуватися переважним правом на придбання додатково випущених цінних паперів товариства;

— обслуговуватися на підприємствах товариства позачергово;

— бути прийнятим на роботу на підприємстві товариства в першу чергу;

— користуватися переважним правом на отримання продукції (роботи, послуг), що виготовляється чи надається;

— в випадку ліквідації товариства отримувати частину вартості його майна, пропорціональну розміру своєї частини в уставному фонді товариства;

— передавати право власності на акції (продаж, подарунок, заповіт тощо);

— призначати свого представника для участі в діяльності товариства.

2.11. Виплата дивідендів відбуватиметься за адресою:

263020, Луцьк, пр. Відродження,16а.

Терміни та розмір виплати дивідендів визначаються загальними зборами акціонерів.

Кошти передплатників мають бути внесені в розмірі не менш як 30% від номінальної вартості акцій, що набуваються на р/р 4467759 у Волинському регіональному управлінні КБ Приватбанк, МФО 303440.

3. Додаткова інформація про емісію

3.1. У випадку недосягнення необхідної для заснування товариства підписки кошти передплатників підлягають поверненню не пізніше 30 днів з дня закінчення терміну підписки.

3.2. Установчі збори акціонерів відбудуться 15 серпня 1996 року.

3.3. Факторами ризику для ділової діяльності емітента можуть бути лише прийняті урядом України зміни у законодавстві та оподаткуванні, які різко змінюють порядок роботи товариства.

У номер

● *Київ*

Потанцюємо на брудершафт

Підписано міжурядову угоду між Україною та Королівством Нідерланди щодо співробітництва в галузі культури, науки та освіти. З українського боку документ підписав міністр культури та мистецтв Дмитро Остапенко, сторону партнерів представляв посол Королівства Нідерланди в Україні Роберт Серрі. Угода, що стала логічним оформленням дружніх відносин двох держав, складається з 11 статей і передбачає широке коло дій на культурно-мистецькій ниві: обміни музичними, театральними, танцювальними колективами, а також студентськими та науковими делегаціями для плідної наукової роботи і спільних досліджень.

● *Харків*

День Незалежності вносить корективи

День п'ятої річниці незалежності України у Харкові обіцяє бути урочистим і цікавим. Святкування заплановано розпочати мітингом і концертом на площі Конституції. Серед інших заходів — покладання квітів до пам'ятника Т. Г. Шевченку, телевізійний фестиваль для дітей та юнацтва, телеміст «Від Дінця до Тиси», конгрес українців, чисельні спортивні змагання, «круглі столи», вечори зустрічей тощо.

На нараді, присвяченій цій події, в облдержадміністрації місцевим Радам також рекомендовано розглянути питання про перейменування вулиць і майданів Харкова, міст і сіл області у такі, що нагадували б про історичне минуле України.

● *Херсон*

Альбумін для потерпілих

Херсонські медики відправили у Дніпродзержинськ 36 літрів альбуміну. Цього цінного крововідновлювального препарату потребують ті, хто недавно потерпів у транспортній аварії. Працівники медичних закладів Херсонщини готові взяти безпосередню участь у врятуванні життя потерпілих.

● *Ужгород*

Ліцензію вручено. Очікуємо на золото?

Ліцензію на право виробничої діяльності вручено директорові Мужіївського державного золотополіметалевого комбінату Івану Метелешку. Таким чином, в Україні, нарешті, з'явилася перша ластівка золоторудної промисловості.

Оскільки Мужіївське родовище на Закарпатті вважають одним з найперспективніших, саме тут розпочато промисловий видобуток дорогоцінного металу. Щоб не завдати шкоди довкіллю, створюють комплекс екологічно чистих технологій, з якими група місцевих керівників ознайомилася в Словаччині.

Уперед, на Захід! По хлібчик

Урожай-96

УСЬОГО 17,4 центнера на гектар середня врожайність озимої пшениці та ранніх зернових у Запорізькій області на стадії 60-відсоткового обмолоту. Оскільки лишилися для збирання переважно ячмені, то розраховувати на зростання урожайності не доводиться.

За словами начальника обласної заготівельної інспекції Петра Лобача, з 270 тисяч тонн за держконтрактом на відповідальне зберігання закладено лише близько 40 тисяч, із законтрактованих 148 тисяч тонн регіонального замовлення — ледве більше тисячі тонн.

Кількість клейковини в зернових немов і непогана – 26–28 відсотків, та якість збіжжя невисока. Ось чому практично все зерно п'ятого класу. Велика «заслуга» в цьому клопа-черепашки. Ураженість окремих партій зерна озимої пшениці цим шкідником сягає 50-52 відсотків. І це при тому, що проводився обробіток отрутохімікатами!

Окрім уже вищеназваних 270 і 148 тисяч, Постановою Кабміну від 29 червня області доручено продати ще 65 тисяч тонн непродовольчого зерна. У підсумку це вже 483 тисячі. Якщо до них додати обов'язкові 202 тисячі тонн – на насіння для посіву, 12 тисяч — розрахуватись за позику з держбюджету, лише десять відсотків валового збору, які підуть на оплату праці, десь п'ять відсотків — хочеш чи ні — на бартерні розрахунки за паливно-мастильні матеріали, то в сумі загальні витрати без малого на 100 тисяч тонн перевищать валовий збір ранніх зернових. Навряд чи вистачить для цього і зерна з урахуванням кукурудзи. Тож худобі лишиться дірка від бублика. А потрібно 880 тисяч тонн.

Отож, на обласному рівні проробляються ще два варіанти хлібозаготівлі, які б дозволили нашкребти для худоби хоча б п'яту частину від потреб. Звісно, за таких умов розраховувати на збільшення закупівлі продуктів тваринництва — особливо свинини — не доводиться.

Оскільки ж нiщо ні з чого не береться, то вихід єдиний: змінити рівень регіонального контракту. Але ж, щоб гарантовано був хліб — хоча б не найвищого гатунку, не обійтися без закупівлі високоякісного зерна. Ось чому минулого тижня обласна адміністрація запросила на нараду керівників промислових гігантів. Завдання-прохання поставлено чітко: знайти можливості, щоб закупити в близькому або далекому зарубіжжі 150170 тисяч тонн зерна. Директори «Запоріжсталі», «Мотор Січі» та інші запропонували різні варіанти, почалися пошуки найоптимальніших шляхів виконання.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Надто довго курка квокче

Проблема

ПТАХІВНИЦТВО — одна з небагатьох сільськогосподарських галузей, у якій ми ще за недавніх часів досягали світових стандартів. Зокрема, на Полтавщині стабільно виробляли понад 600 млн. штук яєць і 12 тис. тонн м'яса. Це давало змогу цілком задовольняти власний попит і «підгодовувати» сусідів. Ще краще неслася, плодилася і росла птиця у приватних підсобних господарствах. Дієтичного м'яса тут щороку одержували понад 30 тис. тонн, завдяки чому сільський житель мав на столі не лише дешеве яйце та м'ясо, а й вигідно торгував ними на ринку.

Однак усе це в минулому. Нині базарні ряди завалено заморськими стегенцями. А полтавський селянин від того лише дивується: «Чому невигідно стало тримати в господарстві курку, качку чи індика?». Спеціалісти стверджують, що занепад розпочався за часів кампанії з боротьби із сальмонельозом птиці, коли торгівля відмовлялася брати продукти птахівництва. Тоді довелося різко скоротити поголів'я. Далі — перебої із забезпеченням комбікормами, надмірне зростання цін на обладнання та енергоносії, ветеринарні препарати тощо. Як наслідок, більшість спеціалізованих КСП перестали займатися птахівництвом. Нині в них «простоюють» понад 1,5 млн. птахомісць. Поголів'я курей зменшили у 5 разів, 10 районів взагалі ліквідували ферми з розведення качок, 5 — гусей. На всю область залишилася лише одна ферма, де вирощують індиків, і жодної — цесарок.

Та найбільше потерпають колишні державні птахофабрики та радгоспи, а нині — акціонерні товариства. Їхня продукція дорога і тому нікому не потрібна. Отже, возять вони м'ясо та яйця по всіх областях і в столицю. А мають від того лише збитки. На думку генерального директора об'єднання «Полтаваптахопром» Володимира Чепурка, без опіки держави галузі не вижити. Причому, йдеться не про дотації, а хоча б про зменшення податкового тиску, дотримання паритету цін, що деякою мірою може захистити вітчизняного товаровиробника. Та держава відвернулася від галузі, вочевидь, назавжди.

Отже, вихід доводиться шукати самим. Чим можуть допомагають місцеві Ради, проте коштів у них не вистачає і для найнагальніших потреб. Тим часом на селі попри усі негаразди тримають птицю у дворі. Тож ринок диктує нові умови співпраці: нинішньої весни, наприклад, усі 30 інкубаторно-птахівницьких підприємств області запровадили новий вид послуг, який у народі відразу охрестили «курча в кредит». Це коли селянин здає домашні яйця на інкубацію і натомість одержує молодняк птиці. Вигідно? Безперечно. Оскільки не кожен в змозі придбати гусеня за 400 тис. карбованців чи каченя за 300. А подекуди, зокрема у Миргороді, інкубатор взяв у оренду занедбаний пташник місцевого КСП і почав там відгодівлю популярної сірої породи гусей. В кількості 4 тис. штук. А це означає, що вже на осінь район матиме свою племінну ферму, яка забезпечуватиме молодняком усіх бажаючих: і колгоспи, і ферми, і селян. Тож надії на відродження галузі ще не втрачено.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Спорт

«Бронзовий» заспів гімнастів

Напрочуд важко йдуть справи на старті Олімпіади в Атланті у наших спортсменів. То, може, бронзові нагороди команди українських гімнастів слугуватимуть за приклад для решти олімпійців України? Отже, перші нагороди для нас в Атланті здобули: Юрій Єрмаков, Ігор Коробчинський, Олег Косяк, Григорій Мисютін, Олександр Світличний, Володимир Шаменко та Рустам Шарипов. А чемпіонами стали росіяни.

Плавання. Чоловіки. 100 м, вільний стиль. Попов (Росія). 200 м, батерфляй. Панкратов (Росія). Жінки. 400 м, вільний стиль. Сміт (Ірландія). Естафета 4х100 м. США. 100 м, на спині. Ботфорд (США).

Кульова стрільба. Чоловіки. Пневматична гвинтівка. Хаджибеков (Росія).

Водне поло. Попередній турнір. Україна—США — 7:9.

Важка атлетика. 64 кг. Сулейманоглу (Туреччина).

Фехтування. Рапіра. Жінки. Бадя (Румунія). Чоловіки. Пуччіні (Італія).

Дзюдо. Середня вага. Жінки. Хо Мін-Сун (Корея). Чоловіки. Кі-Юнг (Корея).

Докупіл збентеження не виказував

Як відомо, 7 і 21 серпня київське «Динамо» проведе поєдинки попереднього туру Ліги чемпіонів з футболу. Суперник українського клубу знайомий багатьом — колектив «Рапід» (Відень), 29-разовий чемпіон Австрії.

Наставник віденців 49-річний Ернст Докупіл — людина в світі футболу досить відома. Колись він був управним гравцем, до 30 років виступаючи за відомі клуби «Адміра-Ваккер» і «Рапід». Коли став тренером, очолював ту ж «Адміру-Ваккер» та віденську «Вієну». І ось уже третій рік він біля керма свого нинішнього колективу.

Пан Докупіл продивився суботній матч динамівців із ЦСКА. І одразу після його завершення я попросив австрійського гостя поділитися враженнями від побаченого.

—Коли відбулося жеребкування Ліги чемпіонів, запланував отакий візит до столиці України. І от після того, як подивився гру «Динамо», переконався, що український чемпіон — конкурент серйозний. Динамівців ні в якому разі не можна недооцінювати. Добре розумію, що наш суперник тільки-но починає сезон. Але вже видно, що команда грунтовно готувалася й перебуває на вірному шляху. Сьогоднішня гра проти ЦСКА, переконаний, нетипова для динамівців. Звичайно ж, колега Сабо намагався не розкривати усіх козирів свого ансамблю в мене на очах.

Стосовно суперника футболістів «Динамо», то він відверто грав від оборони. Можу лише уявити, як важко долати оборонні мури. До речі, в Австрії ми також маємо пару-трійку клубів, які сповідують виключно захисний варіант гри. Здолати їх украй важко.

—І все ж, хто з динамівців впав вам в око?

—Власне, я вже сказав, що це був той матч, коли важко когось виділити. Хоча знаю, що потенціал багатьох динамівських гравців дуже високий.

—Скажіть, будь ласка, а які здобутки і втрати «Рапіда»?

—Ми отримали захисників, гравців збірної Польщі Томаса Цинглера та Анджея Лезняка. А ще — атакуючого півзахисника Марека Пенксу, який виступав у бундеслізі Німеччини. Від нас до німецького «Фрайбурга» пішов півзахисник Марасек. За італійську «Реджану» виступатиме Хатц, за мюнхенську «Баварію» — Янкер.

—Скільки матчів національної першості встигнете зіграти до 7 серпня?

—Три. А ще — гру за суперкубок Австрії.

До слів австрійського тренера додам: у складі «Рапіда» виступає чимало відомих в Європі виконавців. Насамперед це воротар Міхаел Консел, захисники Роман Пиварник, Трифон Іванов, півзахисник Петер Штегер, нападаючі Крістіан Штумпф та Сергій Мандреко.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заст. головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописи не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 218890.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311135.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.